

становити від 4480 грн. (2240 грн.*2 дітей) і більше при умові, якщо кількість неповнолітніх дітей збільшується.

Таким чином, збільшення соціальних гарантій на макрорівні дали такі соціальні ефекти: збільшився рівень доходів працездатного населення; скоротилася кількість працездатних осіб, які мали право на отримання податкової соціальної пільги; зросли податкові надходження до бюджету від ПДФО.

З точки зору платника податків, якщо припустити, що загальна тенденція відповідності мінімальної заробітної плати і прожиткового мінімуму для працездатних осіб збереглася, то працівник отримував би 89,5% від заробітної плати (при заробітній платі 1600 грн.: ПДФО = $(1600-800)*18\%=144$ грн.; військовий збір = $1600*1,5\% = 24$ грн. Загальна сума відрахувань дорівнює 168 грн., що складає 10,5% від загальної суми заробітної плати).

У сучасних умовах працівник отримує 80,5% від заробітної плати (при заробітній платі 3200 грн.: ПДФО = $3200*18\%=576$ грн.; військовий збір = $3200*1,5\% = 48$ грн. Загальна сума відрахувань дорівнює 624 грн., що складає 19,5% від загальної суми заробітної плати).

Таким чином, збільшення соціальних гарантій на мікрорівні дали такі соціальні ефекти: збільшився рівень доходів працездатного населення; працівники стали сплачувати ПДФО до бюджету на 9% більше.

Список використаних інформаційних джерел

1. Офіційний сайт Міністерства соціальної політики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.msp.gov.ua/content/socialni-standarti.html>,
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/paran3914#n3914>

УДК 657

Рябчук О.Г.

к.е.н., доцент

доцент кафедри аудиту та економічного аналізу

ДВНЗ „Університет державної фіскальної служби України”

м. Ірпінь, Україна

НЕОБХІДНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ТА АУДИТУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

При здійсненні фінансово-господарської діяльності у будь-якого суб'єкта господарювання з'являються зобов'язання за отримані матеріальні цінності, роботи і послуги перед іншими підприємствами, а також виникає ряд заборгованостей інших суб'єктів господарювання щодо розрахунків за

реалізовані їм товари, продукцію, роботи або послуги. На фінансове становище підприємства, використання грошових коштів в обороті, величину прибутку, фактично отриманого в звітному періоді, відчутно впливає дебіторська заборгованість. Можна мати потенційно хороші фінансові результати від продажу продукції, товарів, послуг, операційних та інших доходів, але багато втратити при істотному зростанні дебіторської заборгованості.

Проблеми організації обліку і аудиту дебіторської заборгованості досліджувалися у працях багатьох науковців, зокрема таких як: Буднік Т.В., Гнатенко Є.П., Ковтуненко В.М., Косата І.А., Костюкін О.В., Подолянчук Р.В., Турова Л.Л. та ін. Проте наявність невирішених проблем свідчить про необхідність подальших досліджень.

Методичні засади формування дебіторської заборгованості в Україні визначено в П(С)БО №10 «Дебіторська заборгованість», згідно з яким дебіторська заборгованість – це заборгованість дебіторів на певну дату [1]. Крім цього нормативного документу облік дебіторської заборгованості в Україні регулюється й іншими нормативними актами, а саме Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [2], П(С)БО 13 «Фінансові інструменти» [3] та НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [4]. Не дивлячись на наявність ряду нормативних документів, існує ряд проблем щодо обліку та аудиту дебіторської заборгованості, серед яких:

- недостатня розробленість методичних підходів щодо класифікації дебіторської заборгованості;
- неефективність методів розрахунку резерву сумнівних боргів;
- проблема співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості;
- нерозвиненість форм оплати дебіторської заборгованості (рефінансування);
- проблема налагодження системи внутрішнього контролю дебіторської заборгованості на підприємствах.

Сучасні підходи до класифікації дебіторської заборгованості дали змогу виявити певну низку проблем. Згідно з П(С)БО 10 дебіторську заборгованість поділяють на поточну та довгострокову [1]. Даний поділ є неточним і характеризує актив частково. Варто зазначити, що поточна дебіторська заборгованість є оборотним активом, а довгострокова – необоротним, їх облік ведеться на різних рахунках [5]. Тому потрібно розробити методику класифікації дебіторської заборгованості, що в свою чергу дасть змогу проводити порівняльний аналіз варіантів групування розрахунків з дебіторами за класифікаційними ознаками.

Резерв сумнівних боргів варто формувати в розрізі кожного з боржників, за термінами непогашення дебіторської заборгованості та залежно від розмірів підприємства та обсягів діяльності. Це дасть змогу отримувати інформацію про суми дебіторської заборгованості, яка визнана сумнівною; про суми списаної дебіторської заборгованості в межах та понад резерву сумнівних боргів; про суми заборгованості, що раніше була визнана безнадійною [6].

Крім того, важливою проблемою є співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості. Для підприємства найоптимальніше відношення дебіторської та кредиторської заборгованості повинно дорівнювати одиниці, оскільки перевищення дебіторської заборгованості зумовлює зниження фінансової стійкості підприємства і потребує залучення додаткових джерел фінансування, а перевищення кредиторської заборгованості зумовлює виникнення неплатоспроможності підприємства. Вирішенням цієї проблеми може бути розробка моделі співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості, яка дозволить швидко та якісно виявляти загрози і приймати управлінські рішення щодо найшвидшого їх усунення.

Рефінансування дебіторської заборгованості являє собою форму реструктуризації активів, що полягає в переведенні дебіторської заборгованості в ліквідні форми активів. Факторинг, форфейтинг та облік векселів є основними формами рефінансування дебіторської заборгованості. На жаль, в Україні дуже мало підприємств, які застосовують рефінансування, адже воно сприяло б прискоренню трансформації дебіторської заборгованості у грошові кошти [7].

Внутрішній контроль дебіторської заборгованості на вітчизняних підприємствах є нерозвинутим. Проблемами його є відсутність на підприємстві відділу, обов'язком якого було б здійснення внутрішнього контролю за організацією обліку, в тому числі і дебіторської заборгованості. Без контролю на підприємствах сума дебіторської заборгованості може перевищувати допустимий рівень, тому необхідність створення відділу внутрішнього контролю дебіторської заборгованості підприємства є очевидною [8].

Разом з цим, для поліпшення організації обліку та аудиту дебіторської заборгованості можна запропонувати такі заходи:

- здійснювати безперервний контроль за станом розрахунків з покупцями, особливо з відстроченою заборгованістю;
- повинні бути чітко обумовлені умови і терміни оплати при укладанні договорів, які необхідно регулярно підтверджувати;
- для того, щоб зменшити ризик несплати за рахунками одним або декількома покупцями, необхідно орієнтуватися на більшу кількість покупців. З цією метою підприємствам необхідно удосконалити рекламу продукції в засобах масової інформації.

Таким чином, надані рекомендації допоможуть підприємству ефективно управляти дебіторською заборгованістю. Також варто зазначити, що від того, чи правильно буде організований облік і аудит дебіторської заборгованості, залежить фінансовий результат суб'єкта господарювання.

Список використаних інформаційних джерел:

1. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства Фінансів України №237 від 08.11.99 р. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>

2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.99 р. № 996-XIV (зі змінами та доповненнями) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=996>

3. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 13 «Фінансові інструменти» [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства Фінансів України №559 від 30.11.01 р. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1050-01>.

4. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» : наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=366860&cat_id=2851

5. Подолянук Р.В. Актуальні проблеми обліку дебіторської заборгованості / Р.В. Подолянук // Управління розвитком. – 2012. – № 4. – с.114-116.

6. Буднік Т.В. Проблеми та шляхи удосконалення дебіторської заборгованості як об'єкта обліку та аналізу / Т.В. Буднік, Є.П. Гнатенко // Вісник Миколаївського національного університету ім. В. О. Сухомлинського. – 2016. – № 9. – с. 740-743.

7. Косата І.А. Деякі проблеми обліку дебіторської заборгованості в Україні / І.А. Косата [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.business-inform.net/pdf/2012/12_0/242_245.pdf

8. Костюкін О.В. Шляхи вдосконалення обліку дебіторської заборгованості / О.В. Костюкін, Л.Л. Турова, В.М. Ковтуненко // Агросвіт. – 2016. – № 6. – с. 29-31.

УДК: 336.225.3:334.012.64

Скрипник С.В.

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і оподаткування

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

м. Херсон, Україна

НОВАЦІЇ В ОПОДАТКУВАННІ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

На сьогодні особливе значення для успішного розвитку сільського господарства України має розвиток суб'єктів малого підприємництва, це: фізичні особи, зареєстровані у встановленому законом порядку як суб'єкти підприємницької діяльності, юридичні особи – суб'єкти підприємницької діяльності, які ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат, й представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності відповідно до податкового законодавства та національного стандарту П(С)БО 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва». Дане положення установлює зміст і форму Фінансового звіту суб'єкта малого підприємництва в складі Балансу